

מסורת הש"ס

[illegible]

מהות הב"ח

דש"י ד"ה קדש וכו' דמיהו
חומר: (ג) ד"ה אפקה
י וכו' צמשמע הס"ד ולא"כ
ועוד לא תוכל לאכול
ריך כתיב ובשעריך חוץ
ירושלים ויכי אמרי:

ליזן הש"ם

וכי חמאת מהיכן למדת.
 דף נז ע"ג מד"ה ואז"ל:
 בקרשים קלים ק"ו לצפון.
 דף נח ע"א תוד"ה כולו:
 ד"ה מה עולה וכו' דס"ל
 לעיל דף נ ע"ג ועי' תוס'
 שם ד"ה אלף:

שינויי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

תִּמְחָה אֵל נִזְרָה נָמִי בְּרֹ. תִּמְחָה
לֹא קִאֲמַר לַעֲנִין קִדְשִׁי
וְיֹ"ל דְּהִיא הִיא דְּלֹאֲכִי כְּהֹנֶה
בְּסִמּוּךְ לִזְכְּרִי כְּהֹנֶה
וְאִיקְרִי בְּרֹ. וְאִ"כ לְמֵה
זְכָרִי שְׁלֹמִי לִיבֹר הִיקְשָׁא
לַעֲנִין אִכְלִי, תִּפְסֹק לִיה
דְּהוּ קִדְשִׁי מִהִיקְשָׁא
וְתִמְחָה הִיא לִזְכְּרִי כְּהֹנֶה
וְיֹ"ל כִּיּו דְּשׁוּלָה לָאֻ

מילה היא הילוך ליכא למילך
מאכליה בשלמי ציבור מהיקש דש
פ"ה וגבי שלמי ציבור כיון ד
ליה משום דכתיב לה'. ומירך
ד בהיקש. וללישנא דהעולה במה

לְבַב' וְעִשְׂתֶּם שְׁעִיר עִזִּים וְגו'. גְּבִי שְׂתִי הַלֶּחֶם וּכְבֹּשֵׁי עֲלֹרֹת כְּמִיב וְסִפִּיָּה דְקָרָא וְשְׁנֵי כִבָּשִׁים וְגו': וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמִידִם וְגו'.

על כרחק בשלמי לצור כתיב שאין קרבן יחיד טעון כלי שיר
ששין אומרים שיר על קרבן יחיד כדאמר בערכין (דף ק"ז): קדשי
הקדשים. ופסלים [ב] בטבול יום ובינא

גמ' מנא לן דבעי צ
חנן קמיה דרבא¹ ועי

ספייה דקרא קדש הוא לכהן ש"מ
 השאר לבעלים: [ח] קדש איקרא. ורוע
 שלהם ומדלח כמיב קדשי [ט] קדשים
 ש"מ לא אימקוס לחטאת להכי דמיהו
 [טז] עלי' חומרא דקדש קדשים
 דבדדיא מעטיה מדמיהו דקדש
 וילח כמיב קדשים וגבי שלמי צבור
 אטע"ג דכמיב צבו נמי קדש יהיו
 לה' לכהן [יז] ויקרא כג) ולא כמיב קדשי
 קדשים כיון דכמיב לה' לאו למעוטיה
 הוא [יח] מהיקשא דאיכא למימר
 כמאן דכמיב קדשי קדשים דמי: אלא
 למאי הלכא אימקס. איל נזיר
 לחטאת: שאס גילה על אס
 משמשותס יא' [יח] וחטאת הוא דילפא
 למינא דאס חיל נזיר אס יהיו
 מעדי צלח חטא מעולה: יא' דכמיב

לחטאת [יח] מה חטא
 בצפון אמר ליה רבי
 למדה מעולה [טז] דבר
 ומלמד בהיקש אלא
 דרב כהנא [טז] על עולות
 מה עולה קדשי קדשי
 קדשי קדשים מה עומ
 צבור בצפון אלא [יח] ד
 כי חטאת מה חטאת
 כהונה יא' זבחי של
 אמר ליה אבוי אי ה
 [יח] והקריב את קרבנו ל
 אחד לעולה וכבש
 [תמימה] לחטאת
 לשלמים הכי נמי

וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ הַמִּדְבָּר (א) וְאֶחָד יִשְׁמַע הַנְּזִיר יִין
וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ בְּסִפְרִי (ב) אַחֵר מַעֲשֵׂה
יְחִידִי וְהִינֵנּוּ שְׁלֹמִים שְׁעִיקָךְ תִּגְלַחְתּוּ
שֶׁל מִזֵּר תִּלְוֶיהָ בְּשִׁלְמוֹ שְׁהִי
הַזֹּחֶקְקוּ לוֹ (ג) לְשַׁלַּח הַשָּׂרָא תַחַת
הַדֹּד דְּכַמְדִּי (דס) עַל הַעֲלֵה אֶסֶר
וְנִתְחַת זֶחֶק הַשְּׁלֹמִים וְתִנָּח בְּסִפְרִי (ה)
וְגַלְתָּ הַנְּזִיר פֶּתַח אֶהֱל מוֹעֵד
בְּשִׁלְמוֹם הַכְּתוּב מִדְּבַר כְּלוּמַר גִּילּוּחוֹ
שֶׁל מִזֵּר עִי' דְּבַר שְׁנֵאֲמֵר כִּי וְשִׁחַת
פִּתְחָהּ אֶהֱל מוֹעֵד וְהִינֵנּוּ שְׁלֹמִים בְּיוֹחֶרָה
(א) אִלּוּ אִינוּ אֵלֶּה כִּימְשֻׁמְעוּ שִׁגְלָה פֶּתַח
וְאֵלֶּה מוֹעֵד מִמֶּנּוּ אִם אֲמַרְתָּ כִּי (ב) דָּרָךְ
בְּיוֹנוֹ כִּי: מִתַּנְי' קִדְּשִׁים קִלְסִים.

רבי נחמיה ובי ראשון
מסומאט מצורע ומב
מסומאט זב ומבא מ
וארלחם אותה במה

אפקה למחנה לוויה ר
אותה במקום קדוש ו
תאכלו במקום טהור
מעייילינן לתרתי לא ממ
ועוד ולא תוכל לאכיל
קדשים קלים שחיטה
ונאכלו בכל העיר
מהם כיוצא בהם אל
לפני אהל מועד ליה
קדשי קדשים שלא

בכל הרוחות אינו ד
אלא להכשיר צפון
הרוחות לא הוכשר מ
בצפון אינו דין שלא

מלך מלך הוא שם. מילה כתיב קדש [כא] ש"מ טהור במקלט קס
וטמא מטומאת זב שהוצין נכנסין שם ואיזה זה זה מחנה י
נזרע משתלח חוץ לג' מחנות זב נכנס
[דף סו.] מזרע משתלח חוץ לג' מחנות זב נכנס
ולמשה הודיע דברים [כא] וילמים הר הבית ונושא מה מותר לירושלם

ובמחילתו [מ"ח מה]. אופה. בזמנה כתיב בהואו ענינא: ואין אחרם. ואי
יהיה. הדר כתיב במקום טהור להקל ולומר טהרה כל דהו [כ] לל
חוק לחומה ^(כ) (בשמע (בשערך) חוק לירושלים: ועוד לא
במרתב"ג כלל מקום. אף בדרום ובגמרא יליף לה: כלל העיר.
דהכי כתיב בהו ובגמרא מייית לה: גב' ושחטו כו'. כל
בקימיתא כתיב ושחטו פתח אהל מועד ובזרתי כתיב לפני
היכל ובצדדקין לקמיה יליף: אפרס לה: קל וחומר לנפון.
רצפליג רצי אלעזר עהו ואמר כפון איצטריך קרא בהדא לרביי
נא אחד נא אחד נללו אלנא להכשירו נפון. לקמיה [ע"כ]
לפני אהל מועד להכשירו לשחיטת שלמים: לא הוכשר מקומו. ש

ומימי עיקר היקף העשייה היו לנפשו, דקדק קדשים מתיקא חזקתא נפקא. כ"ז למורי (ת' תורה: קדש)
 לה' מתן דמכתי קדש קדשים דמתי. והקדש כ"ז לה' לו עשייתא דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים
 דלא מהני לה' אלא למר לה' אמי קדש ומסית לה' מתיקא נפשו קדש קדשים על ידי היקפא (ת' תורה)
 מתיקא (ת' תורה). עשייתא דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים
 דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים דמכתי קדש קדשים

איזהו מקומן פרק חמישי זבחים

וַיִּבְחַי שְׁלֹמִי צָבֹר מִנָּא לָן. לעיל (דף ק"ז לה) פירשנו אמר! לא אחי צננין אב: **מִזֶּה חֲמַטָּה בַּצִּפּוֹן ב'ו'.** ולענין מתנות לילכא ללקשויי¹⁰ לחטאת כדדרשינן לעיל פרק קמא (דף י"ג:) חטאת דמה למעלה ואין אחרת דמה למעלה: **מִזֶּה עֵוְלָה בַּצִּפּוֹן.** וא"ת עיכובא

מנח'ן דבעוה לא ידעין עיכושא
אלא מק"ו דחטאת כדקאמר רב
אדא בר אבהו לעיל (דף מח:) שלא
יהא טפל חמור מן החוקר ודבר
הלמד בכל וסומד אינו חמור ומלמד
דביתא (לעיל דף כ) אס לא נאמר

הַלְמוֹד בְּהִיקֶשׁ חֲזוֹר
מִדַּתְנִי רַב מִרִּי בְרִיה
סָם וְעַל זִבְחֵי שְׁלָמִיכֶם
אִפֹּא זִבְחֵי שְׁלָמִי צָבוֹר
בְּצִפּוֹן אִפֹּא זִבְחֵי שְׁלָמִי
שָׂא קִמָּא לְמָאִי אַתָּא
הָנָא נֹאכַלְתָּ אֱלֹא לִזְכְּרִי
צָבוֹר לִזְכְּרִי כְּהוֹנָה
גָּבִי אֵיל נוֹיֵר דְּכְתִיב
כִּבְשׁ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים
אַחַת בַּת שְׁנָתָה
אֵיל אֶחָד [תָּמִים]
מָא דְּהִקִּישׁ הַכְּתוּב
הָנָא נֹאכַלְתָּ אֱלֹא לִזְכְּרִי
אִינוּ נֹאכַל אֱלֹא לִזְכְּרִי
סָם כִּיּוֹן דְּכְתִיב⁴ וְלִקַּח
הָ מִן הָאֵיל יִמְכַּל
הָ יִזְרֹעַ שֶׁשֶׁלָּה מִיָּה
זִכְרִי כְּהוֹנָה קִישָׁא
אִמְרִי מְדִשֵׁי מְדִשֵׁי

ח על אחד משלשתן 'צא: מתני' התורה ואיל נזיר
בכל מקום בעזרה 'ודמן מעון שתי מתנות שהן ארבע
כל אדם בכל מאכל ליום ולילה עד חצות המורם
שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:

נִפְּחָה וְאֵת שֶׁקֶת הַתְּרוּמָה תֹאכְלוּ בְּמִקּוֹם טְהוֹר ־ אִמְרָה
בְּטוֹמָאָה אֲכָלוּ אֵלָּא ־ טְהוֹר מְכַלל שֶׁהוּא טָמֵא טְהוֹר
מִמְטוֹמָאָה זֶה וְאִיזֶה זֶה מִחֻנָּה יִשְׂרָאֵל וְאִימָא טְהוֹר
מִמְטוֹמָאָה מֵת וְאִיזֶה זֶה מִחֻנָּה לֵוִיָּה אִמְרָה אֲבִי ־ אִמְרָה קָרָא
דְּגוֹשׁ אֲבִים בְּהוֹמָם דְּהוֹשׁ וְלֹא אֲחֵרִים בְּמִקּוֹם כְּדוֹשׁ

כתיב במקום טהור אפקה למחנה ישראל רבא אמר
אחרת במקום קדוש אפקה לגמרי הדר כתב רחמנא
לא למחנה ישראל ואימא עיילא למחנה ליה לאחדא
לינן אי הכי אפוקי נמי לאחדא מפקין מתרתי^ט לא מפקין
שערך כתיב אלא מחוורתא כדאביי: **מתני'** ^זשלמים
בכל מקום בעזרה ודמן טעון שתי מתנות שהן ארבע
ל אדם בכל מאכל לשני ימים ולילה אחד המזרם
שהמזרם נאכל לכהנים לנשיהם ולבניהם ולעבדיהם:
אהל מועד וישחט אותו לפני אהל מועד ^יוישחט אותו
יר את כל הרוחות ^יבקדשים קלים ק"ו^י לצפון ומה
הוא בכל הרוחות הוכשרו בצפון קדשים קלים שהוכשרו
שהוכשרו בצפון רבי אליעזר אומר לא נאמר הכתוב
גול והלא דין הוא ומה קדשים קלים שהוכשרו בכל
מן אצל קדשי קדשים קדשי קדשים שלא הוכשרו אלא
וכשר מקומן אצל קדשים קלים ת"ל ^{יא} אהל מועד

וְלֹא מִן הַכֹּל הָאֵל כִּי־לֹד בְּמַחֲנֵה הַטְּהוֹר מְטוּמָּאת מְזוּרַע שְׂאִין מְזוּרַע
לֹד בְּמַדְבַּר כֹּל דָּגַל בְּתוֹךְ אֶסְפִּית דָּגְלוֹ וְזִית ^[א] עוֹלָמִים תּוֹךְ יְרוּשָׁלַם
מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל אֵצֶל לֹא לְמַחֲנֵה לִוְיָ וְהוּא בְּמַדְבַּר חֲנִיית הַלְוִיִם קִצְיָ
לְמַחֲנֵה לִוְיָ שְׁנֹאֲמֵר יִרְקָה מִשָּׁה אֵת עֲלֻמָּתוֹ יִסְפָּה עֲמוֹ ^[ב] (שְׁמוֹת יג) עֲמוֹ
לְמִי תוֹרֵה בְּמִקּוֹס קָדוֹשׁ: **אִפְקֵה:** מִמַּחֲנֵה שְׂכִינָה שְׁקִרְבָּה בְּמַחֲנֵה לְמַחֲנֵה
לְמִי תִסְרִיךְ פִּסְטִיט דְּבִטְוֹמָה מִמֶּשֶׁל לֹא אֲכִלִי לֵה: **אִפְקֵה** לְגַמְרִי. וְאִפְקֵה
וְכֹל לֹאֲכֹל בְּשַׁעֲרֵיךְ כִּסְיָ. וְהִכִּי אֲמַרְיִין ^[ג] אִפְקֵיה לְגַמְרִי:
לְאֲמַרְיִן לְעִיל בְּחֹה וְשׂוֹק דְּשִׁלְמֵי יוֹם שְׁמִינִי: **לִשְׁנֵי יָמִים וְלִילָה**
שֶׁלֶּס פְּרָשִׁיּוֹת בְּשִׁלְמִים חֹדֶשׁ צֶבֶן בָּקָר וְחֹדֶשׁ ^[ד] צֶבֶן כֶּשֶׁב וְחֹדֶשׁ
לִל מוֹעֵד: **לְהַשְׁכִּיר כָּל הַרוֹחוֹת:** בְּשַׁעֲזֵרָה דְּלַפְנֵי מִשְׁמַע כָּל שְׁלַפְנֵי
רִיךְ מִזּוֹחַ כְּפוּי הַקְּצוֹב לְעוֹלָה וּלְקִדְשֵׁי אֲדָשִׁים. וּמִשּׁוֹם שְׁלֹחַתָּ
יִשְׁעַת קִדְשִׁים קִלִּים אֵינְסִרְיִךְ לִתִּ"ק לְמִימֵר הָאֵין קֵל וְחוֹמֵר לְנַפְּיוֹ:
רַשׁ מֵאִי פְּלוֹמֵתִיּוֹ: **שִׁכּוֹל וְהָלָד יוֹ הוּא:** שְׁלָל יֵהָ כְּפוֹן בְּכָלֵל
הַרוֹחוֹת הַכְּסִירוֹת לֵהֶם לֹא הוֹכֵשֶׁת לְשִׁחִית קִדְשֵׁי קִדְשִׁים ^[ה]:

קבצתם כחבורין זו ואמרינן כספרי דבי רב ואמר ישמע הגויזין, אלא מעשה ימדי (וּמַס)

נה.

עין משפט
נר מצוה

א מיי פ"ה הלכה ג:
מעה"ק הלכה ג:
מיי שם פ"ה הלכה ג:
גד ה' מיי פ"ח שם ה' יא:
ה מיי פ"ח מה' מיי
ה"ב:
ד מיי פ"ה מה' מעה"ק
הלכה ג:
ז מיי שם הלכה ו:
ח מיי פ"ה שם הלכה ה:
ט מיי שם הלכה ד:
מיי שם הלכה ה:
ש' שם הלכה ד:
י' פ"ה שם הלכה ד:

דה אור השלם

וַעֲשִׂיתֶם שְׁעִיר עִזִּים אֶחָד
וְזֹאת וְשְׁנֵי כִבְשִׁים בְּנֵי שָׁנָה
וְשְׁלֹמִים: וַיִּקְרָא כֵּן, יֵט
וּבִיּוֹם שִׁמְחַתְכֶם
וְעַדִּיכֶם וּבְרָאשֵׁי חֹדְשְׁכֶם
עִתָּם בַּחֲצִצְרֹת עַל
יְמִינֶם וְעַל זִבְחֵי שְׁלֹמִיכֶם
לָכֶם לְזָכְרוֹן לִפְנֵי אֱלֹהֵיכֶם
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

וְהַקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה
בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד
וּבְכֶשֶׂה אֶחָת בֵּת שְׁנָתָהּ
לְחֹטֵאת וְאִלּוּ אֶחָד
לְשִׁלְמִים:

וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזֹּרֵעַ
וְהָיָה מִן הָאֵיל וְחִלַּת מִצָּה
מִן הָאֵיל וְחִלַּת מִצָּה אֶחָד
עַל בְּפִי הַקּוֹזֵר אַחֵר
לִחְוֹ אֶת גִּזְרוֹ:

במדבר ו, יט
אֶת חֹזֶה הַתְּנוּפָה וְאֶת שׁוֹק
וּדְמָה תֹאכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר
וּבְנֶיךָ וּבְנֵי בִתְּךָ אִתְּךָ כִּי
חֹק בְּנֶיךָ נָתַנוּ מִזִּבְחֵי
וְיֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל:

וַיִּקְרָא יְיָ
אֶבְרָהָם אֶתְּהָא בְּמִקְוִם קְדוֹשׁ
חֲקֵר וְחָק בְּנִי הוּא מֵאֲשִׁי
מִי בֶן צִוִּיתִי:

לֹא תֹכֵל לֶאֱכֹל בְּשַׁעֲרֶיךָ
שֹׁמֵר דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וְיִצְהָרְךָ
לֹת בְּקֶרֶךְ וְצֹאנְךָ וְכָל נְדָרֶיךָ
יִתְּנוּ תֹדָה וְנִדְבָתֶיךָ וְתְרוּמַת
דְּבָרִים יְכֹ, יז

וַיִּשְׁמַח יְהוָה בְּיֶחֱזָקוֹ
וַיִּפְתָּח אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּרְקֹ
אֶתְהָרִן הַכֹּהֲנִים אֶת הַדָּם
עַל בִּגְדֵי קֹדֶשׁוֹ
וַיִּקְרָא ג, ב
וַיִּסְמְךָ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁ
נָוֹ וַשָּׁחַט אֹתוֹ לִפְנֵי
אֹהֶל
דָּוָר וַיִּרְקֹ בְּנֵי
אֶתְהָרִן אֶת דָּמוֹ
מִמִּזְבֵּחַ קֹדֶשׁ:

וַיִּקְרָא ג, ח
וְסָמַךְ אֶת יָדוֹ עַל רֹאשׁוֹ
ט אֶתוֹ לִפְנֵי אֱהֵל מוֹעֵד
י בְּנֵי אֶהְרֹן אֶת דָּמֹו עַל
בֶּחַ סָבִיב: וַיִּקְרָא ג, יג

מוסף רש"י

מוסף רע"י

[illegible]

ערוהויכס ועל זבֿוֹ
מקש עולה לשלמים
יִסִּים לעולה לענין שיר (ערכין)
מה עולה קדשי קדשים.
לן עולה קדשים קלים, אִלף
האלמורים כאן טעונים שיר
יִסִּים קדשי קדשים משמע, ואין
קדשי קדשים אלא כבשי
שלמים יצור הן וכמי צבֿוֹ
יהיו לה' לכהן (ערכין יא:)
עגלה על אחד משלשתן.
ת על עולה או שלמים, דג'
י' נדרים ט: :

אמר דס"ל בר"פ. דאמר חוזר
' ולרבנן דדרשי בפ"ק אותה.